

Harcerstwo w Polsce niepodległej

Po odzyskaniu niepodległości Polski, praca harcerska zaczęła się na nowo rozwijać na terenie całego kraju, ZHP staje się czołową organizacją młodzieżową.

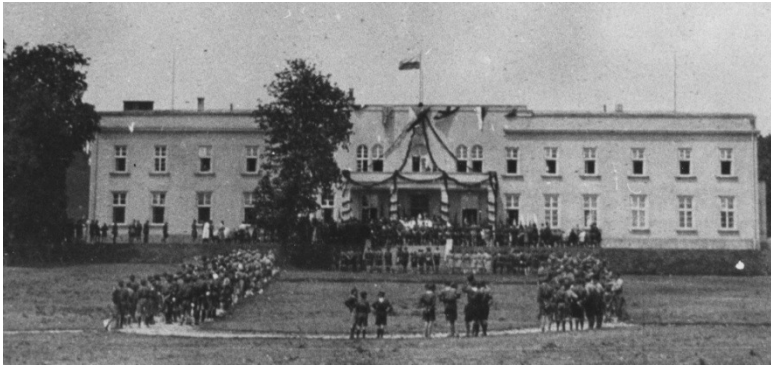
- 1920 Jako Naczelnik Państwa Józef Piłsudski przejmuje protektorat nad ZHP.
- 1920/21 I Zjazd Walny ZHP w Warszawie uchwała program wychowawczy oparty na metodzie badenpowellovskiej.
- 1924 Pierwszy Narodowy Zlot Harcerzy na Siekierkach pod Warszawą i pierwszy Narodowy Zlot Harcerek w Świdrze. Komendantką zlotu harcerek była Olga Małkowska.

- 1925 Z inicjatywy Olgi Małkowskiej powstaje szkoła harcerska w Pieninach – „Cisowy Dworek”. Szkołę prowadzą instruktorki i starsze harcerki.
- 1926 Początek pracy zuchowej żeńskiej. Opracowany program prób na gwiazdki i sprawności. Na czele specjalnego wydziału zuchowego stoi Jadwiga Zieńkiewiczówna.
- 1930 Na X Zjeździe Walnym przyjęto nowy statut i utworzono dwie autonomiczne organizacje: **Organizacja Harcerzy** i **Organizacja Harcerek**. Utrzymują one wspólną postawę ideową i wspólne duszpasterstwo, ale prowadzą oddzielne programy, sprawy organizacyjne i gospodarstwo.
- 1930 Powstają ośrodki szkoleniowe harcerskie na Buczu (harczerki) i w Górach Wielkich (harczerze).
- Rozwój pracy zuchowej męskiej – na czele stoi Aleksander Kamiński.
- 1931 Otwarcie stancy Harcerek na Buczu, w której powstaje Szkoła

Instruktorek. Bucze staje się najważniejszym ośrodkiem kształceniowym i wychowawczym harcerek w Polsce.

1932 Światowa Konferencja Skautek na Buczu z udziałem Lady Baden-Powell. Przewodniczącą konferencji była Olga Małkowska.

1934 Zlot Harcerstwa Polskiego Zagranicznego – przedstawiciele z Belgii, Brazylii, Chin, Czech, Danii, Estonii, Francji, Holandii, Łotwy, Jugosławii, Kanady, Niemiec, Rumunii, Stanów Zjednoczonych i Węgier.

1935 25-lecie Harcerstwa – Wielki Zlot Jubileuszowy w Spale na Mazowszu. W Zlocie brało udział ponad 15 tys. harcerzy i 7,5 tys. harcerek oraz reprezentacje zagranicznych skautów i skautek.

1937 Stan ZHP – 129,935 harcerzy i 69,785 harcerek a około 90,000 harcerek i harcerzy poza granicami kraju.

1938 Powstaje Pogotowie Harcerek pod komendą Józefiny Łapińskiej. Celem jego jest przygotowanie harcerek do służby wojennej: sanitarka, łączność, terenoznastwo, gospodarka, opieka nad ludnością, a szczególnie dziećmi.

W tym okresie niepodległościowym praca Organizacji Harcerek i całego Harcerstwa rozwinęła się ogromnie. Powstało 11 Chorągwi Harcerek. Harcerki kontynuowały intensywnie kształcenie instruktorek i określiły swoją rolę w ZHP. Praca społeczna harcerek rozwinęła się w dziedzinie opieki nad dziećmi, chorymi i nad bezrobotnymi. W obu Organizacjach Harcerzy i Harcerek duży nacisk kładziono na wychowanie fizyczne i sporty. Powstały także specjalne drużyny żeglarskie, szybownicze, narciarskie i inne.